1

S.Tr.
Horg.

Frå Hovin i Gauldal, pålag 40 km frå Strinda.
Heimelsmann: Fredrik Hovin, 66 år, gardbrukar.

1. Ordet bryne er kjent, men ikkje brukt. Strokkstên (ein). „Må stryk jåen" „Må jolp dem å stryk".
Til kniver og hövletenner bruker dei hên. (Diftongen fins ikkje der)
2. Strokkstên fins i bygda, men den er i hardaste laget så dei bruker å brenne den för den vert brukt.
I Soknedalen er eit fjell som dei kaller Hênfjellet. Der finn de hênstên som er god. Men den blir ikkje samla for salg. Kvar for sörge för seg. På butikker no har dei berre fabrikkbryne. Slike kunstbryne riv meir opp, men set ikkje so fin egg som strokkstenen.
3. Alt eggverkty må först verta slipt på rund slipestein, og so må ein stryk med strokkstên, finare verkty med hên.
4. Nei. Kan ikkje minnes anna enn sleping.
5. Ukjent.
6. Svært forskjellig. Kjem an på kva slags slåttemark det er, og kor flink han er som förer jåen. Vanleg frå ei åkt til heile dagen.
7. Hovin minnes ein mann frå Gudbransdalen som var i Hovin og slo for 50 år sidan. Han bryna först med stroksten og sidan med

226

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

brynstikka (ei), pålag 12 tumar lang + skaft 3 tumar. Treslag: bjørk.
Han smurde på først kjurru og etter på sand frå slipestein brya. Brynstikka var pålag 1½ tume brei.
8. Let jåen sitja på orvet. Var festa med tåg eller streng.
9. Her vert brukt berre langorv.
10. „Stromp": Blir laga av furutre, men og av zinkplater eller galvaniserte jarnplater.
11. Ukjent
12. Rett bak. Festa i belterei ma med ein jarnkrok.
13 Har vatn i strumpen.
14. Namn på hefinsverta har ein ikkji, men produktet har vore bruka til sverte på lær.
Der imot dit som vert slipt av slipesteinen, kallar ein slipesteinsand
15. Ukjent
16.–20: Nei.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY
226